
Kyrkomötet
Motion 2015:41
av Elsa Christersson m.fl.

Kyrkogårdar som mötesplatser

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ta fram underlag och avsätta medel så att intresserade församlingar kan erbjudas möjlighet att utveckla kyrkogårdarnas funktion som mötesplatser mellan församlingsmedlemmarna och mellan anställda och medlemmar genom att kyrkogårdsarbetarna erbjuds utbildning och får avsatt tid för sin roll som kommunikatörer och att övrig personal i sin dagliga verksamhet får möjlighet att naturligt besöka kyrkogårdar och aktivt ta kontakt med besökarna där.

Motivering

Det pågår en glädjande utveckling inom vår svenska kyrka som gör att den på många sätt är väl rustad att möta sina medlemmars behov.

Och när vi räds över medlemstappet får vi inte glömma att kyrkan fortfarande är den organisation som samlar fler medborgare än någon annan form av sammanlutning är i närheten av.

Fortfarande ser vi också att så snart en katastrof av något slag drabbar landet så är kyrkan den naturliga samlingspunkten. (När vi skriver detta har ett flickmord åter skett och människor samlas i kyrkan.)

Vi är ganska säkra på att Svenska kyrkan i de flesta medlemmars sinne har en naturlig, men ganska omedveten plats.

Det vi saknar, enligt min mening, är den naturliga kopplingen i vardagen mellan kyrkan och medlemmarna. En koppling som skulle göra att medlemmar tänker på kyrkan och dess verksamheter, som ett alternativ i både glädje och sorg. Så t.ex. är det vid andlig nöd för många lättare att söka en psykolog än undersöka vad kyrkan kan erbjuda av gemenskap och tröst och meningsfullhet.

Det är bara en mycket liten del av medlemmarna som besöker gudstjänster och trots att mycket utveckling skett, som vi som är trägna gudstjänstbesökare uppskattar, har inte yngre eller ens medelålders medlemmar vuxit in i den traditionen. Men det finns en plats där vi inte räknar antalet besökare, men där vi vet att de är många, och det är på våra kyrkogårdar.

Platser, oftast välskötta, ofta vackra, som även de utvecklas rent utseendemässigt och funktionellt men platser som inte utnyttjas som de mötesplatser som de skulle kunna vara.

De som arbetar rent praktiskt på kyrkogårdarna får ofta en god kontakt med besökarna och blir goda människokännare men ser sig inte alltid som de kyrkans kontaktpersoner de i praktiken är.

Mot 2015:41

I tidningen Kyrkogården citeras en kyrkogårdschef som säger: ”De vill att vi skall vara innanför, men vi är liksom inte medräknade.” Han talar om begravningsverksamheten, men kanske känns det så med allt kyrkogårdsarbete.

Jag vill föreslå kyrkomötet att man uppdrar åt kyrkostyrelsen att erbjuda några församlingar att verka som försöksplatser med målet att nå fler medlemmar med information om kyrkans olika verksamheter för att på så sätt öka kontakten kyrka-medlemmar.

Vomb den 14 juli 2015

Elsa Christersson (MPSK)

Hildegard Jarskog (MPSK)

Jan Björkman (MPSK)